

1918-12-29

AFSENDER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Arkivplacering:
Mappe 87 nr. 65

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Postmarken 29-12-18

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 87 Nr. 65

Kjære Augustamoder!

Take for Dit gode brev, det var rart, at Du, i, syntes om de tanker
jy har rodet med. Lad mig nu se, hvad det Du skriver. „Sikker er det,
at Kristenfolkets indlæg med og vil også være med der“ (nemlig ved prædiken).

Er det Dit hieb? Din tro? eller vished? det gud jy vide lidt nærmere om.

Jy første helge Skovmand nogle indvendinger mod at benytte „Mose“ me, jy
fandt det udfordrende, og fandt dette mindre trømmeligt. Med lad mig ikke
glemme „Stejld komme sejlene“ over alt det andet jy skriver: til irene.

Du har afskrevet dit korte stykke, siger Du, og det måtte Du gerne, men hvad
men Du med dit korte stykke, er det det der var det samme som tog, eller det
ganske lille itke, som var klistret for enden af dit store stykke? Der har ganske
ret i rækkefølgen Adam, Eva, Kristus, men derfor bliver min peger på, at
han også er den første fødte, nemlig Marias første fødte, lige rigtig, og jy kunde, med
jy, ellers kunde du jy heller ikke være tale om jomfru Maria. Og så glad min
tanke her til hans indlæg på Adam Adams fejl, som jy vistnok er noget andet, men
alligevel tilltalte det mig, at han red på et træder der endnu. Ikke havde læst
noget. Det er jy nu bleven overbevist om, at sådan var det, og ikke som Troer på
Valkvilde: sin tid i et foredrag udmalede det, at Kristus red på moderdyret, og først
hoppede om ved siden af. Jy har ikke min opfattelse fra mig selv, i tanken i det for
hvem. Du spørger, om Kristus, da han havde ført sit folk fra biddenget
ind i de Levendes Land, om der da ikke blev et helt nyt samvær mellem
dem og det folk her i verden, som de tilhørte? o. s. v. Det kan jy ikke være
på. Vi kan have kun en tro om de dele på den anden side, og mange i måske falds
i den tro; for mig skal tankerne ikke til. Jy læser i denne tid en bog, oversat fra
engelsk, Evangeliet om det tiende dage af Dr. J. Paterson Smyth, oversat af Edvard
Hambro. H. Aschehøgs Forlag, Xanten 1917. Han, Smyth, skriver meget
kint derom, og udførligt, kan og så bruge træffende eksempler, jy kan alligevel

ikke lade være at tænke, at det måske alligevel er helt anderledes, men det kan også
være det. mangt og meget vil passe. Kristus kan til verden og optræde på en måde
meget forskellige fra hvad jøderne ventede. Men Du er i de dele meget langve-
sendt og, det er mig, der må spørge Dig. Det er virkelig godt at tænke på de dele, og
nogen vel kommer man vel også frem, ved at leve i tankerne på det tilkomme.
Du skriver, at jeg skal ikke betynde mig med at svare, og jeg kan det, idet
fjeller ikke, men man kan ikke svare mig på mit spørgsmål i forrige brie.
• Hvad betyder det for et ord om at Gud vil holde sin hånd over det folk som har
modtaget jøderne? Og ved ikke om jeg er tavs rigtigt. Danmark har så vidt
jeg ved modtaget jøderne frem for noget andet folk, men om det heder, har
modtaget og jeg ikke. Men har englændene idet taget sig af jøderne og deres
land. Og vilde jeg gerne, at danskerne kunde have velvillighed af deres for-
del jøderne, alle lande trænge til den velvillighed de kan få.

Du skriver meget godt med tanken på "Skæftingen" af Selma Lagerlöf.
Men hvad mener du med at "kaste det (Skæftingen) langt fra os, og bare
sætte os hen i længsel efter vort dejlige barn." "Vi kan idet kaste det
fra os, idetke engang ved at tage os selv af dage." "De der står udenfor, ja
skundom også dem vi holder af, og træde forbi os - venter over os. Er
dette et kristenliv? - Et Guds barn i bånd og kejs, er og det et bundliv,
sukker vi selv. o. s. v." "Gj ved ikke ret, hvad du mener. Gj forstår godt,
at udenforstående kan have meget at berønde os kristne vi, idet fald jeg er
langt fra det god som jeg burde være, og ermer ikke på langt nær at opfylde de
forordningerne med rette kunde. Stille til mig, og når berønde os rettes mod
os kristne, ved jeg virkelig meget at være, det passer i regelen alt for godt. Gj
må dømmes mig selv af tro og håbe på, at min domme vil føre min sag. Gj ved
tro og håbe, at Gud vil forny hjertene, vil give kristne barnet, idet velkøst, så
at trods den lide Skæfting det gør sammen med, må jeg håbe hos Gud.
Hvad har jeg skrevet for på Skyld? Leve de udenfor ikke lige så bundet til
menneskeliv? — Glædeligt venter og tak for det ^{lige så} gode,
og mange hilsener fra Agnete og Edvard

Joakim Kajander

Hvor meget er det godt for dem og os, at få hjem af Søndagjylland???